

Tárgy

Tagállami kötelezettségzegés – Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló 2004. március 31-i, 2004/08/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL L 134., 114. o.) való megfeleléshez szükséges rendelkezések előírt határidőn belül történő elfogadásának elmaradása

Rendelkező rész

1) A Luxemburgi Nagyhercegség – mivel elmulasztotta az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló 2004. március 31-i, 2004/08/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfeleléshez szükséges valamennyi rendelkezés előírt határidőn belül történő elfogadását – nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségét.

2) A Bíróság a Luxemburgi Nagyhercegséget kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 211., 2007.9.8.

A Bíróság (negyedik tanács) 2008. április 23-i végzése (a High Court of Justice [Chancery Division] [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation kontra Commissioners of Inland Revenue

(C-201/05. sz. ügy) (¹)

(Az eljárási szabályzat 104. cikke 3. §-ának első albekezdése – A letelepedés szabadsága – A tőke szabad mozgása – Közvetlen adók – Társasági adó – Belföldi illetőséggel nem rendelkező társaság által belföldi illetőséggel rendelkező társaság részére fizetett osztalékok – Külföldi ellenőrzött társaságokra vonatkozó rendszer – Harmadik országokat érintő helyzet – Az adóhatósággal szemben benyújtható kérések minősítése – Valamely tagállam közösségi jogsértés miatti felelőssége)

(2008/C 209/18)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (Chancery Division)

Az alapeljárás felei

Felperes: Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation

Alperes: Commissioners of Inland Revenue

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – High Court of Justice (Chancery Division) – Az EK 43., EK 49. és EK 56. cikk értelmezése – A nemzeti adójog – Társasági adó – Adómentesség – A belföldi illetőségű társaság részére más társaságok által fizetett osztalék – Eltérő helyzet attól függően, hogy az osztalékfizető társaság mely államban rendelkezik illetőséggel

Rendelkező rész

1) Az EK 43. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely a belföldi illetőségű társaság által más belföldi illetőségű társaságtól kapott osztalékra társaságiadó-mentességet nyújt, jóllehet társaságiadó-kötelezettséget ír elő a belföldi illetőségű társaság által más tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól – amelyben a belföldi illetőségű társaság az e társaság döntéseinek befolyásolására, annak tevékenységei meghatározására jogosító részesedéssel rendelkezik – kapott osztalékra, miközben az osztalékfizető társaság által az illetékesége szerinti tagállamban ténylegesen megfizetett adó tekintetében adójóváírást nyújt, amennyiben a külföldi osztalékokra vonatkozó adómérték nem haladja meg a belföldi osztalékokra alkalmazott adómértéket, és az adójóváírás legalább a kedvezményezett társaság illetékesége szerinti tagállamban felszámított adóösszeg erejéig eléri az osztalékfizető társaság illetékesége szerinti tagállamban megfizetett összeget.

Az EK 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely a belföldi illetőségű társaság által más belföldi illetőségű társaságtól kapott osztalékra társaságiadó-mentességet nyújt, jóllehet társaságiadó-kötelezettséget ír elő a belföldi illetőségű társaság által más tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól – amelyben a belföldi illetőségű társaság a szavazati jogok legalább 10 %-ával rendelkezik – kapott osztalékra, miközben az osztalékfizető társaság által az illetékesége szerinti tagállamban ténylegesen megfizetett adó tekintetében adójóváírást nyújt, amennyiben a külföldi osztalékokra vonatkozó adómérték nem haladja meg a belföldi osztalékokra alkalmazott adómértéket, és az adójóváírás legalább a kedvezményezett társaság illetékesége szerinti tagállamban felszámított adóösszeg erejéig eléri az osztalékfizető társaság illetékesége szerinti tagállamban megfizetett összeget.

Az EK 56. cikket ugyanakkor úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely a belföldi illetőségű társaság által más belföldi illetőségű társaságtól kapott osztalékra társaságiadó-mentességet nyújt, jóllehet társaságiadó-kötelezettséget ír elő a belföldi illetőségű társaság által más tagállamban illetőséggel rendelkező társaságtól – amelyben a szavazati jogok kevesebb mint 10 %-ával rendelkezik – kapott osztalékra, és az osztalékfizető társaság által az illetékesége szerinti tagállamban ténylegesen megfizetett adó tekintetében nem nyújt adójóváírást.

- 2) Az EK 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely társasági adómentességet nyújt a belföldi társaságok által belföldi biztosítósárságoktól kapott egyes osztalékokra, kizárja azonban ezen adómentességet a külföldi illetőségű társaságok által kapott hasonló osztalékok tekintetében, mivel az utóbbi osztalékokat ily módon kedvezőtlenebb bánásmódban részesítik.
- 3) Az EK 43. és az EK 48. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság adóalapját növeli a valamely másik tagállamban ellenőrzött külföldi illetőségű társaság nyeresége, amennyiben e nyereségeket az előbbi tagállamban alkalmazandó adómértéknél kisebb adómérték terheli, kivéve, ha az adóalap-növelés kizárólag a szokásosan esedékes belföldi adó kijátszására irányuló összegeket érinti.

Ezen adójogi intézkedés alkalmazását el kell tehát kerülni, ha objektív és harmadik személyek által ellenőrizhető adatok alapján kiderül, hogy az adójogi indoklás ellenére a hivatkozott külföldi illetőségű ellenőrzött társaság valójában a fogadó tagállamban rendelkezik illetőséggel és ott ténylegesen gazdasági tevékenységet folytat.

Mindazonáltal az EK 43. és az EK 48. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely bizonyos követelményeket ír elő abban az esetben, ha a belföldi illetőségű társaság az ezen ellenőrzött társaság nyereségére az illetékesége szerinti államban már felszámított adó tekintetében mentességet kíván igénybe venni, amennyiben e követelmények célja, hogy – túlzott adminisztratív követelmények támasztása nélkül – ellenőrizze a külföldi illetőségű ellenőrzött társaság tényleges letelepedését és az általa folytatott gazdasági tevékenységek tényleges jellegét.

- 4) Az EK 56. és az EK 58. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely a belföldi illetőségű társaság által más belföldi illetőségű társaságtól kapott osztalékokra társaságiadó-kedvezményt nyújt, kizárja azonban ezen adóelőnyből a harmadik országban illetőséggel rendelkező társaságok által kapott osztalékokat, különösen ha a hivatkozott adóelőny nyújtását az e tagállam illetékes hatóságai által kizárólag az osztalékfizető társaság illetékesége szerinti harmadik országtól kapott tájékoztatás révén ellenőrizhető feltételeknek rendelik alá.
- 5) Közösségi szabályozása hiányában minden egyes tagállam belső jogrendje határozza meg az illetékes bíróságokat és a jogalanyok számára biztosított közösségi jogok védelmének biztosítására irányuló bírósági felülvizsgálatra vonatkozó eljárási szabályokat, a nemzeti bíróságok előtt jogsérelmet szenvedett személyek által indított keresetek minősítését is ideértve. A tagállamok legalábbis kötelesek biztosítani, hogy a jogalanyok hatékony jogorvoslattal rendelkezzenek, amely lehetővé teszi a jogtalanul beszedett adó és az ezen adóval közvetlen kapcsolatban e tagállamnak fizetett vagy általa felszámított összegek visszatérítését. A valamely személy által a tagállamra nézve kötelező közösségi jog megsértése miatt elszenvedett egyéb jogsértések tekintetében az utóbbi a C-46/93. és C-48/93. sz., Brasserie du pêcheur et Factortame egyesített ügyekben 1996. március 5-én hozott ítélet 51. pontjában foglalt feltételek mellett köteles orvosolni a magánszemélyeknek okozott károkat, ez azonban nem zárja ki, hogy a nemzeti jog alapján kevésbé szigorú feltételekkel vonják felelősségre az államot.

Amennyiben kiderül, hogy valamely tagállam szabályozása korlátozza az EK 43. cikkben foglalt letelepedési szabadságot vagy a tőke EK 56. cikkben előírt szabad mozgását, a kérdést előterjesztő bíróság a megtérítendő kár összegének meghatározása keretében vizsgálhatja, hogy a jogsérelmet szenvedett személyek a tőlük elvárható gondossággal jártak-e el a veszteség elkerülése vagy mértékének enyhítése érdekében, és különösen, hogy kellő időben igénybe vették-e a rendelkezésükre álló valamennyi jogorvoslati lehetőséget. Mindazonáltal annak elkerülése érdekében, hogy az EK 43. és az EK 56. cikk által a magánszemélyeknek biztosított jogok gyakorlása lehetetlenné vagy rendkívül nehézé váljon, a kérdést előterjesztő bíróság meghatározhatja, hogy e szabályozásnak adott esetben a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények vonatkozó rendelkezéseivel együtt való alkalmazása mindenképpen az alapügy felperesének az érintett tagállam adóhatóságaihoz benyújtott kérelmei elutasításához vezetett-e volna.

(¹) HL C 182., 2005.7.23.

A Bíróság (második tanács) 2008. június 12-i végzése (a Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Olaszország – Előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) – Concooperative Friuli Venezia Giulia (C-23/07. sz. ügy), Luigi Soini (C-23/07. és C-24/07. sz. ügy), Azienda Agricola Vivai Pinato Mario e figlio (C-23/07. sz. ügy), Cantina Produttori Cormons Soc. cons. arl (C-24/07. sz. ügy) kontra Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

(C-23/07. és C-24/07. sz. egyesített ügyek) (¹)

(„Mezőgazdaság – Az 1493/1999/EK, 753/2002/EK és 1429/2004/EK rendeletek – A borpiac közös szervezése – A borok címkézése – Szőlőfajta-elnevezés vagy szinonimái használata – A »Tokaj« földrajzi megjelölés használata Magyarországról származó borok tekintetében – A »Tocai friulano« vagy »Tocai italico« szőlőfajta-megnevezések egyes, Olaszországból származó borok földrajzi megjelöléséhez történő hozzáillesztésével való használatának lehetősége – A használat kizárása a 2007. március 31-ig tartó tizenhárom éves átmeneti időszakot követően – Érvényesség – Jogalap – EK 34. cikk – A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve – A szerződésekre vonatkozó nemzetközi jogelvek – Magyarország Európai Unióhoz történő csatlakozása – A TRIPs Megállapodás 22-24. cikkei”)

(2008/C 209/19)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio